

Nowe przepisy prawne

mec. Beata Kozyra-Łukasiak

11 marca 2010 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Zdrowia z 5 marca 2010 r. w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat za badania laboratoryjne oraz inne czynności wykonywane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, opublikowane w DzU nr 36 poz. 203.

Wysokość opłat za badania laboratoryjne oraz inne czynności ustala się na podstawie bezpośrednich i pośrednich kosztów ich wykonania.

Do bezpośrednich kosztów zalicza się koszty poniesione w związku z wykonaniem konkretnego badania laboratoryjnego oraz innej czynności obejmującej:

- średnie wynagrodzenie pracowników stacji sanitarno-epidemiologicznych wykonujących badania laboratoryjne lub inne czynności obliczane według godzinowych stawek osobistego zaszerogowania wraz z pochodnymi od wynagrodzenia,
- koszty materiałowe, w tym w szczególności koszty odczynników i innych materiałów pomocniczych,
- koszty podróży służbowych pracowników, w tym koszty należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej,
- przeciętne koszty związane z działalnością rzeczoznawców do spraw sanitarno-higienicznych.

Czas pracy pracownika niezbędny do wykonania badania laboratoryjnego oraz innej czynności, stanowiący podstawę ustalania wysokości wynagrodzenia, określa dyrektor stacji sanitarno-epidemiologicznej na wniosek kierownika właściwej komórki organizacyjnej stacji sanitarno-epidemiologicznej.

Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do ustalenia wysokości opłat w sprawach wszczętych po dniu 24 lutego 2010 r.

17 marca 2010 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 10 czerwca 2010 r. w sprawie komisji lekarskiej działającej przy Rzeczniku Praw Pacjenta, opublikowane w DzU nr 41 poz. 244.

Zgodnie z ustawą z 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (DzU nr 52 poz. 417), pacjent lub jego przedstawiciel ustawowy mogą wnieść sprzeciw wobec opinii albo orzeczenia określonych w art. 2 ust. 1 ustawy z 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, jeżeli opinia albo orzeczenie ma wpływ na prawa lub obowiązki pacjenta wynikające z przepisów prawa.

Sprzeciw wnosi się do komisji lekarskiej działającej przy Rzeczniku Praw Pacjenta, za pośrednictwem Rzecznika Praw Pacjenta, w terminie 30 dni od dnia wydania opinii albo orzeczenia przez lekarza orzekającego o stanie zdrowia pacjenta.

Od rozstrzygnięcia komisji lekarskiej nie przysługuje odwołanie.

W skład komisji lekarskiej wchodzi trzech lekarzy powołanych przez Rzecznika Praw Pacjenta z listy, o której mowa w ust. 2, w tym dwóch tej samej specjalności, co lekarz, który wydał opinię albo orzeczenie, o których mowa w art. 31 ust. 1.

Konsultanci krajowi, w porozumieniu z właściwymi konsultantami wojewódzkimi, opracowują raz w roku w terminie do dnia 30 marca, listę lekarzy w danej dziedzinie medycyny, którzy mogą być członkami komisji lekarskiej.

Z tytułu uczestnictwa w komisji lekarskiej lekarzowi przysługuje wynagrodzenie, które ustala Rzecznik Praw Pacjenta.

Koszty działania komisji lekarskiej są finansowane z budżetu państwa, z części będącej w dyspozycji Rzecznika Praw Pacjenta.

Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (DzU z 2008 r. nr 136 poz. 857 ze zm.) stanowi, że wykonywanie zawodu lekarza polega na udzielaniu przez osobę posiadającą wymagane kwalifikacje, potwierdzone odpowiednimi dokumentami, świadczeń zdrowotnych, w szczególności badaniu stanu zdrowia, rozpoznawaniu chorób i zapobieganiu im, leczeniu i rehabilitacji chorych, udzielaniu porad lekarskich, a także wydawaniu opinii i orzeczeń lekarskich.

Rozporządzenie określa sposób działania komisji lekarskiej działającej przy Rzeczniku Praw Pacjenta.

Przewodniczącemu komisji lekarskiej wyznacza Rzecznik Praw Pacjenta spośród członków komisji lekarskiej.

Członek komisji lekarskiej podlega wyłączeniu do udziału w postępowaniu przed komisją lekarską z urzędu lub na wniosek pacjenta albo jego przedstawiciela ustawowego, jeżeli:

- wydał zaskarżoną opinię albo orzeczenie,
- jest małżonkiem, krewnym lub powinowatym do drugiego stopnia lekarza, który wydał zaskarżoną opinię albo orzeczenie,
- zaskarżoną opinię albo orzeczenie wydał lekarz związany z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
- zaskarżoną opinię albo orzeczenie wydał lekarz pozostający wobec niego w stosunku nadrzędności lub podrzędności służbowej.

18 marca 2010 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 10 lutego 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środki pomocnicze, opublikowane w DzU nr 31 poz. 166.

23 marca 2010 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 24 lutego 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań Dobrej Praktyki Klinicznej, opublikowane w DzU nr 34 poz. 188.

29 marca 2010 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 22 marca 2010 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych na poszczególne stanowiska pracy w stacji sanitarno-epidemiologicznej, opublikowane w DzU nr 48 poz. 283.

Kwalifikacje wymagane na poszczególne stanowiska pracy w stacji sanitarno-epidemiologicznej określa załącznik do rozporządzenia.

Pracownik, który nie posiada kwalifikacji wymaganych dla stanowiska zajmowanego przez niego w dniu wejścia w życie rozporządzenia, może być nadal zatrudniony na tym stanowisku.

8 kwietnia 2010 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 12 marca 2010 r. w sprawie trybu przeprowadzania kontroli w podmiotach wykonujących czynności związane z pobieraniem, przechowywaniem i przeszczepianiem komórek, tkanek i narządów, opublikowane w DzU nr 45 poz. 273.

Rozporządzenie określa tryb przeprowadzania przez podmioty upoważnione na podstawie przepisów ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów kontroli: banków tkanek i komórek, ośrodków dawców szpiku, podmiotów, którym bank tkanek i komórek będzie zlecał dokonywanie czynności w zakresie współpracy, zakładów opieki zdrowotnej, w których może być prowadzone pobieranie komórek, tkanek i narządów od żywych dawców, medycznych laboratoriów diagnostycznych, w których może być podejmowane postępowanie polegające na testowaniu komórek, tkanek i narządów w zakresie działalności objętej pozwoleniami wydanymi na podstawie przepisów ustawy; ośrodków kwalifikujących, w zakresie spełnienia wymagań określonych ustawą i przepisami wykonawczymi.

Upoważniony pracownik wszczyna kontrolę nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli.

Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych kontroler zawiadamia kierownika jednostki kontrolowanej o: przedmiocie kontroli i jej zakresie oraz czasie rozpoczęcia kontroli i przewidywanym okresie jej trwania.

Kontroler dokonuje ustalenia stanu faktycznego na podstawie zebranych w toku postępowania kontrolnego dowodów.

Kontroler może żądać od kierownika jednostki kontrolowanej sporządzenia, na koszt tej jednostki, niezbędnych do przeprowadzenia kontroli uwierzytelnionych kopii dokumentów, odpisów lub wyciągów z dokumentów, jak również zestawień i obliczeń dokonanych na podstawie dokumentów.

Kontroler może zabrać z jednostki kontrolowanej wyłącznie uwierzytelnione kopie, odpisy lub wyciągi z dokumentów.

Jeżeli istnieje potrzeba ustalenia stanu obiektu, składników majątkowych, przedmiotów lub przebiegu określonych czynności, kontroler może przeprowadzić oględziny.

Każdy może złożyć kontrolerowi ustne lub pisemne oświadczenie dotyczące przedmiotu kontroli.

Z ustnego oświadczenia kontroler sporządza protokół, który podpisują kontroler i osoba składająca oświadczenie.

W szczególnie uzasadnionych okolicznościach kontroler może zgłosić wniosek o zwołanie w toku kontroli narady z pracownikami jednostki kontrolowanej w celu omówienia kwestii związanych z przeprowadzaną kontrolą.

Kontroler w toku kontroli, w miarę potrzeby, informuje kierownika jednostki kontrolowanej o ustaleniach wskazujących na ujawnione nieprawidłowości i uchybienia w działalności tej jednostki.

Protokół kontroli sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden przekazuje się kierownikowi jednostki kontrolowanej. Protokół kontroli sporządza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zakończenia kontroli.

Protokół kontroli podpisują: kierownik jednostki kontrolowanej lub osoba przez niego upoważniona i kontroler.

Jeżeli jednostka kontrolowana uchyli się od odebrania protokołu kontroli, minister zdrowia, a w przypadku zlecenia przez ministra zdrowia przeprowadzenia kontroli Krajowemu Centrum Bankowania Tkanek i Komórek – dyrektor Krajowego Centrum Bankowania Tkanek i Komórek, pisemnie wzywa tę jednostkę do odebrania protokołu, wyznaczając termin nie krótszy niż 7 dni.

W przypadku bezskutecznego upływu powyższego terminu, protokół kontroli uważa się za doręczony z upływem ostatniego dnia tego terminu.

24 marca 2010 r. został opublikowany w DzU nr 45 poz. 274 wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dn. 10 marca 2010 r. sygn. Akt V5/07 o niezgodności z Konstytucją RP oraz ustawą z dn. 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (DzU nr 104 poz. 708 ze zm.) § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 17 listopada

2006 r. w sprawie środków przymusu bezpośredniego stosowanych przez funkcjonariuszy Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Powyższy przepis nie obowiązuje od dnia 24 marca 2010 r.

26 lutego 2010 r. zostało opublikowane w Monitorze Polskim nr 10 poz. 103 obwieszczenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

31 marca 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 5 marca 2010 r. o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, opublikowana w DzU nr 50 poz. 301.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 26 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (DzU nr 139 z 2006 r. poz. 992 ze zm.) dodatek z tytułu urodzenia dziecka przysługuje matce lub ojcu albo opiekunowi prawnemu dziecka.

Wniosek o wypłatę jednorazowej zapomogi składa się w terminie 12 miesięcy od dnia narodzin dziecka, a w przypadku, gdy wniosek dotyczy dziecka objętego opieką prawną, opieką faktyczną albo dziecka przysposobionego – w terminie 12 miesięcy od dnia objęcia dziecka opieką albo przysposobienia nie później niż do ukończenia przez dziecko 18 roku życia. Wniosek złożony po terminie organ właściwy pozostawia bez rozpoznania.

Zapomoga przysługuje, jeżeli kobieta pozostawała pod opieką medyczną nie później niż od 10 tygodnia ciąży do porodu.

Pozostawanie pod opieką medyczną potwierdza się zaświadczeniem lekarskim lub zaświadczeniem wystawionym przez położną.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 1 i 1a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (DzU z 2008 r. nr 164, poz. 1027 ze zm.) świadczeniobiorcy na podstawie ustawy nie przysługują orzeczenia o zdolności do prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz inne orzeczenia i zaświadczenia lekarskie wydawane na życzenie świadczeniobiorcy, jeżeli nie są one związane z dalszym leczeniem, rehabilitacją, niezdolnością do pracy, kontynuowaniem nauki, uczestnictwem dzieci, uczniów, słuchaczy zakładów kształcenia nauczycieli i studentów w zajęciach sportowych i w zorganizowanym wycieczniku, a także jeżeli nie są wydawane dla celów pomocy społecznej, orzecznictwa o niepełnosprawności oraz uzyskania zasiłku pielęgnacyjnego. Zaświadczenie lekarskie lub zaświadczenie wystawione przez położną, wydawane na życzenie świadczeniobiorcy, jeżeli nie są wydawane dla celów uzyskania dodatku z tytułu urodzenia dziecka lub jednorazowej zapomogi z tytułu urodzenia dziecka.

Dodatek z tytułu urodzenia dziecka lub jednorazowa zapomoga z tytułu urodzenia dziecka do dnia 31 grudnia 2011 r. przysługują po przedstawieniu zaświadczenia lekarskiego lub zaświadczenia wystawionego przez położną, potwierdzającego co najmniej jedno badanie kobiety w okresie ciąży przez lekarza ginekologa lub położną.

Matka lub ojciec dziecka, którzy przed 31 marca 2010 r. nie otrzymali dodatku z tytułu urodzenia dziecka lub jednorazowej zapomogi z tytułu urodzenia dziecka mają prawo złożenia wniosku o wypłatę tych świadczeń na zasadach określonych w przepisach ustawy o świadczeniach rodzinnych.

Matka lub ojciec dziecka, którym przed 31 marca 2010 r. z powodu braku zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego pozostawanie kobiety pod opieką medyczną nie później niż od 10 tygodnia ciąży do porodu odmówiono wypłaty dodatku z tytułu urodzenia dziecka lub jednorazowej zapomogi z tytułu urodzenia dziecka, albo pozostawiono bez rozpatrzenia wniosek o dokonanie wypłaty tych świadczeń, mają prawo ponownego złożenia wniosku o wypłatę tych świadczeń.

Wnioski składa się w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. do 30 września 2010 r. ■